

skaffe en Lettelse i de Udgifter, som ere paabyr-  
dede os i Anledning af Krigen. Jeg har derfor  
ogfaa flere Aar i Træk, da jeg allerede for længe  
siden har troet, at Tidspunktet derfor var kom-  
met, fremsført Forslag i samme Retning som den,  
hvori nuværende Lovforslag gaar; men det har  
jo altid stødt paa Vanskeligheder, nemlig derhen,  
at Statskassen ikke skulde kunne undvære de Ind-  
tægter, som vare paaregnede fra denne Kilde.  
For nu at muliggjøre Gjennemførelsen af en delvis  
Nedfattelse er det Forslag, jeg her har forelagt,  
forandret noget i Sammenligning med de tid-  
ligere. Forslaget gaar ikke ud paa at afflasse  
Brændevinskrigsbeskatningen; det gaar ikke ud paa  
at afflasse Krigstoldbeskatningen paa alle Artikler,  
men kun paa dem, som kunne siges at være de  
aldeles almindelige Livsformødenheder. De Ar-  
tikler derimod, som ere trufulde af Krigstoldskatten,  
og som man kan henregne under Luxusgenstande,  
har jeg ikke medtaget; med Hensyn til dem har  
jeg ikke foreslaaet Ophævelsen af den eksisterende  
Beskatning. Forslaget gaar saaledes ud paa, at  
man fremdeles skal yde Krigstoldskat af Vin, an-  
dre Spirituosa, Tobak og Tobaksjurrogater. De Ar-  
tikler, jeg derimod har ment, at man burde  
lette Afgiften for, ere Sukker, Sirup, Mallas,  
Kaffe, Eichorie og andre Kaffesurrogater og The.  
Jeg tror, at enhver vil erkjende, at det er rene  
Nødvendighedsartikler, naar vi tage Hensyn til  
Folket i det Hele. Jeg skal ikke indlade mig paa  
det Spørgsmaal, som jo har været delvis berørt  
her ved tidligere Leiligheder, om der overhovedet  
er nogen særlig Grund til at lette den indirekte  
Beskatning eller ikke. Der kan i dette Tilfælde  
ikke gøres den Indvending, at det er blot for de  
mere Ubemidlede Styld, at man gjør det; det  
træffer jo alle, der bruge de Artikler, med Hensyn  
til hvilke Lettelsen foreslaas. Jeg skal ikke komme  
nærmere ind derpaa, fordi det forekommer mig,  
at vi under en tidligere Sag allerede have debatte-  
ret dette Spørgsmaal meget omstændelig og maa-  
ske med meget libet Udbytte, i det Enhver vist-  
nok blev ved sit Standpunkt ved Slutningen af  
Debatten, og jeg anser det derfor for aldeles  
overflødig at begynde en Diskussion, der rime-  
ligvis vil føre til samme Resultat. Det, som  
derimod for mig er det Praktiske ved denne Sag,  
er det Spørgsmaal: Lader det sig gjøre overfor  
det foreliggende Budgets Balance? Og der har  
jeg allerede ved 1ste Behandling af Finansloven  
tilladt mig at paapege, at der kunde dels ved  
Besparselser paa forskellige Konti og dels i fornø-  
dent Fald ved Tilskud af Statsaktiverne med Let-  
hed fremkomme en Erstatning for det Tab, Stats-  
kassen vilde lide, dersom dette Forslag gik igjen-  
nem. Med Hensyn til det Ussavn af Indtægter,  
som vil fremkomme, er det jo ikke let at afgjøre,  
hvor megen Told der vilde komme ind for hver  
enkelt Artikel af den, som der er gjort Regning  
paa i nuværende Finanslovforslag; men der er

jo meddelt os en Oversigt fra det statistiske Bu-  
reau over en Gjennemsnitsindtægt af Krigskatfor-  
høielsen for Aarene 1868—73, og naar man tæ-  
ger de specielle Artikler, som der ere anførte, vil  
det derefter vise sig, at det er omtrent en Tredie-  
del, som bliver staaende efter mit Forslag, og de  
to Trediedele, som blive ophævede. Det vil alt-  
faa af den paaregnede Indtægt 1,889,000 Kr.,  
efter at Godtgjørelsen er trukken fra, blive en Sum  
paa noget over 1,200,000 Kr. eller imellem 630  
og 660,000 Rd. Uagtet der ganske vist paa et andet  
Punkt i den indirekte Beskatning er gjort Forslag  
af Ministeriet om at give Befolkningen en Lettelse,  
og det er da navnlig den, som knytter sig til det  
Lovforslag, som for lidt siden var til Behandling  
her i Thinget, tror jeg dog, at den Underbalance,  
som vil tilveiebringes ved nuværende Lovforslags  
Bedtagelse, ikke vil komme til i Virkeligheden at  
volde Ministeriet nogen Forlegenhed. Jeg har  
med Billie tillet Forslaget saa moderat, fordi jeg  
viste, at det vilde være yderst vanskeligt at faae  
den efter min Mening naturligt Kilde til at dække  
dette Understud med, nemlig en Indkomstskat, sat  
igjennem, og jeg har derfor indrettet det saa-  
ledes, at Understudet skulde kunne dækkes af ganske  
sædvanlige Kilder, som det staar i Thingets egen  
Magt at tilveiebringe, navnlig ved Besparelser.  
Jeg antager, at denne Bei allerede vil være til-  
strækkelig dertil; men skulde dette mod Formod-  
ning ikke være Tilfældet, vil der kun behøves et  
mindre betydeligt Tilskud fra Aktivernes Side. Jeg  
skal ikke for Diebliffet udtale mig videre derom,  
da denne Sag delvis har været behandlet tidligere,  
men indskrænke mig til at anbefale Thinget at lade  
dette Lovforslag gaa videre og se til, at vi kunne  
faa et praktisk Udbytte ud deraf. Den Gang Told-  
loven blev vedtagen i 1863, var det den alminde-  
lige Mening her i Salen, som i Serdeleshed blev  
stærkt udtalt af det daværende kongevalgte Med-  
lem, Professor David, at man valgte at tage Ind-  
tægten fra disse Klasser, ikke fordi man ansaa det  
for at være rigtigst, men fordi det var der, den  
var lettest at faae, og fordi Befolkningen ikke mær-  
kede, at Udgiften gik ud af deres Lomme. Det  
var den Anbefaling, Sagen den Gang fik. Naar  
en efter vore Forhold berømt Statsøkonom har ud-  
talt dette, slutter jeg mig ganske til ham i dette  
Stykke og haaber, at, om end ikke det erede Med-  
lem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) vil  
gaa ind paa min Betragtning, vil den dog maaske  
hos Mange danne en Modvægt mod hans An-  
skuelse. Naar det i og for sig er en temmelig  
haard Beskatning, som ved den almindelige Told-  
lougivning er lagt paa disse Artikler, er det saa-  
meget mere indlysende, at det er endnu besværli-  
gere, naar disse Paalæg ere blevne ekstraordinært  
forhøiede for at dække Udgifterne i Almindelighed.  
Jeg skal som sagt indskrænke mig hertil og anbe-  
fale Forslaget til Thingets Velvillie.